

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie jest zgodna z art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46, rozpatrywanym w świetle art. 7, 8 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-362/14, Schrems.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zawarte w załącznikach I, III – VII zaskarżonej decyzji „zasady ochrony prywatności” lub oficjalne „oświadczenia i zobowiązania” (USA) nie stanowią „międzynarodowych zobowiązań” w rozumieniu art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że postanowienia Foreign Intelligence Surveillance Act (FISA) of 1978 Amendments Act of 2008 (ustawy z 2008 r. zmieniającej ustawę o kontroli wywiadu z 1978 r., zwanej dalej „ustawą z 2008 r. zmieniającą FISA”) stanowią unormowania zezwalające organom władzy publicznej na dostęp na ogólnych zasadach do treści komunikatów łączności elektronicznej, a zatem nie są zgodne z art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że postanowienia ustawy z 2008 r. zmieniającej FISA stanowią unormowania zezwalające organom władzy publicznej na tajny dostęp na ogólnych zasadach do treści komunikatów łączności elektronicznej, a zatem nie są zgodne z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że ze względu na brak pełnej transpozycji przepisów dyrektywy 95/46 (konkretnie art. 28 ust. 3) zaskarżona decyzja wydaje się nie zapewniać w sposób odpowiedni pełnych gwarancji praw obywateli Unii Europejskiej wynikających z prawa Unii, a odnoszących się do przekazywania ich danych Stanom Zjednoczonym Ameryki.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z art. 7 i 8 oraz z art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest nieważna – w zakresie, w jakim zezwała na nieograniczony dostęp organów ścigania do komunikatów łączności elektronicznej albo posiłkowo, nie zapewnia ochrony przed nieograniczonym dostępem organów ścigania do komunikatów łączności elektronicznej – gdyż narusza prawo do prywatności, ochronę danych, wolność wypowiedzi oraz wolność zgromadzania się i stowarzyszania się zagwarantowane przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej oraz przez ogólne zasady prawa UE.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja pozbawia jednostkę prawa do skutecznego środka prawnego oraz prawa do dobrej administracji – co jest sprzeczne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i z ogólnymi zasadami prawa UE –w zakresie, w jakim zezwała na nieograniczony dostęp zagranicznych organów ścigania do komunikatów łączności elektronicznej, albo posiłkowo nie zapewnia ochrony przed nieograniczonym dostępem zagranicznych organów ścigania do komunikatów łączności elektronicznej i nie zapewnia obywatelom UE, do których danych osobowych uzyskano dostęp, wystarczających środków zaskarżenia.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że z powodu braku pełnej transpozycji praw przewidzianych w dyrektywie 95/46 (konkretnie praw przewidzianych w art. 14 i 15), zaskarżona decyzja wydaje się nie zapewniać w sposób odpowiedni pełnych gwarancji praw obywateli Unii Europejskiej wynikających z prawa Unii, a odnoszących się do przekazywania ich danych Stanom Zjednoczonym Ameryki.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, Dz.U. 1995, L 281, s. 31.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2016 r. – C=Holdings/EUIPO – Trademakers (C=commodore)

(Sprawa T-672/16)

(2016/C 410/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: C=Holdings BV (Oldenzaal, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Maeyaert i K. Neefs)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Trademakers NV (Antwerpia, Belgia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „C=commodore” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 907 082

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 lipca 2016 r. w sprawie R 2585/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalono w niej wniesione przez skarżącą odwołanie, oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Izbę Odwoławczą;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) oraz art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2016 r. – Wirecard/EUIPO (mycard2go)

(Sprawa T-675/16)

(2016/C 410/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wirecard AG (Aschheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Bayer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „mycard2go” – zgłoszenie nr 14 303 416

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie R 282/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez EUIPO w celu dalszego prowadzenia procedury dotyczącej zgłoszenia nr 14 303 416;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.
-